

พระราชบัญญัติ เกลือพุทธศักราช 2481

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480)

อาทิตยทิพอาภา

พล.อ.เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ 22 มีนาคม พุทธศักราช 2481

เป็นปีที่ 5 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรตรากฎหมายขึ้นเพื่อบำรุงการทำเกลือ ให้เป็นไปตามหลักวิทยาศาสตร์  
คุ้มครองผู้ทำเกลือในเรื่องราคา ควบคุมการจำหน่ายเกลือและให้รางวัลแก่ผู้ส่งเกลือหรือสินค้าที่ใช้เกลือออกไปจำหน่าย  
นอกราชอาณาจักร

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

**มาตรา 1** พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า 'พระราชบัญญัติ เกลือ พุทธศักราช 2481'

**มาตรา 2** ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

**มาตรา 3** ให้พระราชบัญญัตินี้ คำว่า

- 'เกลือ' หมายความว่า เกลือทุกชนิดที่ใช้บริโภคไม่ว่าจะทำขึ้นจากน้ำทะเลหรือจากวัตถุอื่น
- 'สินค้าที่ใช้เกลือ' หมายความว่า สิ่งซึ่งประกอบด้วยเกลือมีน้ำหนักมากกว่าอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง
- 'การทำเกลือ' หมายความว่า การแยกเกลือออกจากพื้นดินหรือวัตถุอื่นเพื่อทำเป็นเกลือสำหรับใช้บริโภค และรวมถึงการเอาออกหรือแยกออก ซึ่งวัตถุหรือเมล็ดที่เป็นเกลือตามธรรมชาติ
- 'เจ้าพนักงาน' หมายความว่า เจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งอธิบดีแต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- 'อธิบดี' หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต
- 'รัฐมนตรี' หมายความว่า รัฐมนตรีผู้ที่มีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

**หมวด 1**

**การทำเกลือ**

**มาตรา 4** ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตต์พื้นที่ซึ่งการทำเกลือจะต้องได้รับอนุญาต เขตต์นี้ให้เรียกว่า `เขตต์ทำเกลือ`

เมื่อพ้นกำหนด 90 วัน นับแต่วันที่รัฐมนตรีกำหนดเขตต์ทำเกลือขึ้นในท้องที่ใด ผู้ใดจะทำเกลือในเขตต์ทำเกลือ นั้น ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยที่ดินซึ่งใช้เป็นนาเกลือวิธีทำและวิธีเก็บเกลือ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรานี้ สิ้นอายุเมื่อครบกำหนดสิบสองเดือนนับแต่วันออก

**มาตรา 5** ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำเกลือต้องนำเกลือที่ทำได้มาขายให้แก่เจ้าพนักงาน หรือแก่ผู้รับเหมาของรัฐบาลห้ามมิให้จำหน่ายเกลือแก่ผู้อื่น

ราคาและเงื่อนไขแห่งการซื้อขายเกลือ นั้น ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดและประกาศให้ทราบล่วงหน้าเป็นคราว ๆ

**มาตรา 6** ห้ามมิให้ผู้ใดนำเกลือออกจากเขตต์ทำเกลือเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งรัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

**มาตรา 7** เมื่อพ้นกำหนด 30 วัน นับแต่วันที่รัฐมนตรีกำหนดเขตต์ทำเกลือขึ้นในท้องที่ใดแล้ว ผู้ทำสินค้าที่ใช้เกลือในเขตต์ทำเกลือ นั้น ต้องซื้อเกลือจากเจ้าพนักงานหรือจากผู้รับเหมาของรัฐบาล การนำสินค้าที่ใช้เกลือออกจากเขตต์ทำเกลือ นั้นต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวงและสินค้าที่ใช้เกลือที่จะนำออกจากเขตต์ทำเกลือได้นั้น ต้องมีเกลือประกอบอยู่ไม่เกินกว่าปริมาณของเกลือซึ่งได้ซื้อไปจากเจ้าพนักงาน หรือจากผู้รับเหมาของรัฐบาล ตามที่อธิบดีกำหนด

## หมวด 2

### การจำหน่ายเกลือ

-----

**มาตรา 8** ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตต์พื้นที่ซึ่งการจำหน่ายเกลือจะต้องได้รับอนุญาต เขตต์นี้ให้เรียกว่า `เขตต์จำหน่ายเกลือ`

เมื่อพ้นกำหนด 30 วัน นับแต่วันที่รัฐมนตรีกำหนดเขตต์จำหน่ายเกลือขึ้นในท้องที่ใดแล้ว ผู้ใดจะจำหน่ายเกลือ

ในเขตต์จำหน่ายเกลือ นั้น ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ตามที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามมาตรานี้ให้เรียกเก็บปีหนึ่ง ไม่เกินหนึ่งบาท

ใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรานี้ สิ้นอายุเมื่อครบกำหนดสิบสองเดือนนับแต่วันออก

**มาตรา 9** ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการจำหน่ายเกลือ ต้องซื้อเกลือจากเจ้าพนักงานหรือจากผู้รับเหมาของรัฐบาลไปทำการจำหน่าย ห้ามมิให้จำหน่ายเกลือของผู้อื่น

**มาตรา 10** ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการจำหน่ายเกลือ ต้องจำหน่ายตามราคาตลาด แต่ถ้าอธิบดีได้กำหนดราคาเป็นอย่างอื่น ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการจำหน่ายเกลือต้องจำหน่ายไม่สูงกว่าราคาที่อธิบดีกำหนด

**มาตรา 11** ผู้ใดจำหน่ายเกลือนอกเขตจำหน่ายเกลือต้องจำหน่ายโดยราคาที่เป็นราคาตลาดอยู่ในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ในท้องที่ที่ทำการซื้อขายกันนั้น แต่ถ้าอธิบดีได้ประกาศกำหนดราคาเป็นอย่างอื่น ก็ต้องจำหน่ายไม่สูงกว่าราคาที่อธิบดีกำหนดนั้น

**มาตรา 12** อธิบดีมีอำนาจที่จะมอบให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้รับเหมาจำหน่ายเกลือภายในท้องถิ่นที่กำหนด ในกรณีเช่นนี้ ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการจำหน่ายเกลือจะต้องรับซื้อเกลือจากผู้รับเหมาผู้นั้นมาจำหน่าย

ราคาเกลือที่ผู้รับเหมาตามความในวรรคก่อนจะจำหน่ายได้นั้น ต้องเป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

### หมวด 3

#### เงินรางวัล

-----

**มาตรา 13** ผู้ส่งเกลือหรือสินค้าที่ใช้เกลือออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร จักได้รับเงินรางวัลตามเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

### หมวด 4

#### บทลงโทษ

-----

**มาตรา 14** ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 4 วรรค 2 มาตรา 5 วรรค 1 มาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 วรรค 2 มาตรา 9 หรือมาตรา 12 วรรค 1 ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

**มาตรา 15** ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 5 วรรค 2 มาตรา 10 มาตรา 11 หรือมาตรา 12 วรรค 2 ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

**มาตรา 16** ผู้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ คนใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อหนึ่งข้อใดเกี่ยวกับการอนุญาตเจ้าพนักงานผู้ออกไปอนุญาตจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตเสียก็ได้มีกำหนดไม่เกิน ครั้งละหกเดือน หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

### หมวด 5

#### เบ็ดเตล็ด

-----

มาตรา 17 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและออกกฎกระทรวงอื่นๆ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้  
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ  
พิบูลสงคราม  
นายกรัฐมนตรี